

Hlavním tématem této disertační práce je filozofická a teologická reflexe imaginace v myšlení Owena Barfielda a Clive Staplese Lewise – dvou britských myslitelů a spisovatelů působících ve 20. století. Nejprve je zaměřena pozornost na pojetí C. S. Lewise, které později slouží jako pojmový a výkladový rámec pro detailní průzkum pojetí imaginace u Barfielda. Lewisův přístup je sledován v širších souvislostech jeho teologie náboženství a jeho epistemologických závěrů. Lewisovo pojetí imaginace je od počátku výkladu zasazeno do základního rámce jeho života i intelektuální tvorby, kterým je napětí mezi „racionální“ a „imaginativní“ složkou osobnosti, resp. mezi subjektem a objektem. V průběhu výkladu se ukazuje, že toto napětí a hledání možností jeho překonání prostupuje Lewisovo dílo jako jeho integrující motiv. Na závěr výkladu o Lewisovi je shrnuto jeho pojetí imaginace, které není ucelenou teorií, ale ukazuje na autorovu důkladnou filozoficko-teologickou reflexi tohoto tématu. Další část práce je věnována pojetí O. Barfielda, jehož přístup je zkoumán detailněji. Ucelená teorie imaginace je představena jako ústřední předmět Barfieldova myšlení. Postupně je vysvětleno, jak Barfield pracuje se specifickým pojetím imaginace v rámci své teorie jazyka a jak toto pojetí zasazuje do své komplexní filozofické teorie „evoluce vědomí“. Je zjevné, že také Barfield se zabývá imaginací v souvislosti s napětím mezi subjektem a objektem. Pojímá ji ovšem jakožto nástroj smíření tohoto napětí. V závěrečné části práce je provedeno shrnutí a komparace pojetí imaginace u obou autorů.